

,3

/***HALOTTAK NAPJA****B év**

1– 4 oldal

Olv.: A Szentmise Olvasmányai
Gyászmisékhez

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

***A szentmisét az Önök megholtjaiért ajánljuk fel.
Senki másra nem gondolok most ebben a szentmisében.***

Kedves Testvérek! A jelenlétünk is igazolja azt, hogy a pogány világnak sikerült az embereket kicsalogatni a temetőbe, aztán ez elég! Sajnos a kérdés csak az, hogy azok, akik a temetőt járják, azok között mennyi a hívő ember, annyi mindenképpen van, ahányan itt vagyunk. Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket, bánjuk meg bűneinket, hogy méltóképpen ünnepelhessük az Úr szent titkait!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Tegnap, mindenszentek ünnepén a nagyjainkra emlékeztünk, őket idéztük, őket köszöntöttük, az ő hívásukat hallgattuk. Bizony, – ahogy arról tegnap este szóltam – a kérdés sokkal több annál, mint emlékeket idézni.

***A lét kérdéséről van szó!
Meg tud-e jelenni még világunkban Magyarországon, Európában
az az értékrend, amire meghívna bennünket a szentek?
Vagy Európának a világhódító iszlám marad!***

Ma a temetőket jártuk, azokat a gyönyörű sírkerteket, rengeteg virág és fények. Ma a mieinkre gondoltunk, családunk tagjaira, barátainkra, mindazokra, akikkel nem csupán úgy általában emlékezünk a közös sorsra, az emberi közös útra, hanem akikkel egészen személyes útítársakra találtunk. Olyanokra, akik egyszer elfogadtak bennünket, amikor megszülettünk, akik fölneveltek bennünket, akik segítettek abban, hogy emberhez méltó úton járjunk. Azzal, hogy elmentek, mindenképpen szegényebbek lettünk!

Mi lesz velünk

Tudom, hogy szinte eszelős vagyok, a gondolataimban minden azzal kapcsolatos, hogy mi lesz velünk! Valószínű, hogy még magukat kereszténynek, hívőnek mondó embereket sem izgat ez annyira, mint engem! De hát mindenki a maga életét viszi a vásárra! Nyilvánvaló, egymás helyett nem élhetünk! A mai napon sokat gondolkodtam ezen! Elgondolkodtató az az embertömeg, akik a sírkertekben járnak-kelnek övéik emlékét idézve. Szép! Csakhogy nagyon izgatja az embert az, hogy mi ***keresztény emberként járunk-kelünk-e a sírhalmok között?*** Hiszen a halál titkával szembesülünk!

***A halállal kapcsolatosan
még Jézustól is csak utalásokat kapunk!
Az örök élettel kapcsolatban még kevesebbet!***

A kérdés nem is az, hogy ezek a sírkertek megmaradnak-e. Mennyi sírkertet szántottak be csak az elmúlt évtizedekben. Ma hallottam a rádióban, hogy Debrecenben 9 temetőt szüntettek meg az elmúlt században és egy nagy köztemetőt létesítettek. Azokon a helyeken már emberek laknak hatalmas házakban. Vajon milyen gondolatokkal emlékezünk?

A halál titka: Isten és ember titkának a találkozása

Ezen a mai napon, amikor a halottainkra emlékezünk, ne feledkezzünk meg arról, hogy ez a nap arról szól, hogy a halál a legkegyetlenebb valóság! Mindent elrabol, elrabolja tőlünk azokat, akikkel összetartoztunk, akiket szerettünk. Vigasztalgatjuk magunkat azzal, hogy valamiképpen tovább élnek bennünk, hogy majd találkozunk. De vajon gondolkodunk-e azon, hogy a halálnak önmagában nincs értelme?

***Nem az Isten gondolta el a halált!
Ugyanakkor Jézus Krisztus halála előtt és halála után
sajátos új értelmet nyer ez a titok!
A halál – ezt egyértelműen üzeni nekünk a Szentírás –
Isten és ember titkának a találkozása!
A titkot nem tudjuk megfejtetni! Tudomásul kell venni!***

Gondoljanak csak arra, hogy micsoda kísértése ennek a hitetlen világnak, hogy még papokat is, tudós embereket is egyszerűen behúznak különböző műsorokba és kultúrtörténeti kérdésekkel foglalkoznak, hogy mióta van halott tisztelet, mit jelentenek a temetők? Pszichológusok beszélnek arról, hogy a halál miatti fájdalom, gyász, hogyan kezelhető? Perifériára viszik a kérdést, azt a kérdést, aminek semmi köze nincs a lényeghez!

Lehet arról beszélni, hogy ezer évvel ezelőtt milyen volt a halott tisztelet. Lehet arról beszélni, hogy milyen lelki tanácsokat lehet adni az embereknek, hogy ezt a traumát – hirtelen bekövetkezett testi-lelki sérülés - fel tudják dolgozni. De mi köze ennek az életünkhöz, halálunkhoz? Mi köze ennek az Isten titkához és az ember titkához?

Mi az Isten titka? Isten a szeretet!

A kérdés az, hogy meg tudjuk-e még jeleníteni ebben a világban az Isten titkát? Azt, hogy Isten a szeretetével igazol bennünket! Azt, hogy az Isten, amikor azt mondja, hogy szeretlek, ezzel értelmet ad az életünknek, mert e nélkül nem lehet élni! Ahogy az emberek mindennapjai is darabokra törött, mert egyre kevesebb ember meri ezt mondani a másinak szíve mélyéből: szeretlek! E nélkül nincs emberi élet!

***Meg tudja az ember jeleníteni ebben a világban
ezt az Istent,
mert a halál az Isten titkáról beszél!***

Az ember titka. A két titok találkozása a halál! Mi az ember titka? Nagyon egyszerű! Valamiképpen az emberi élet! A keresztény életéről nem is szólva, a halálnak egy formája. Az ember vagy meghal önmagának és ezáltal alkalmas lesz arra, hogy valakivel összetartozzon, valakivel közösséget alkosson, valakivel egységben legyen. Vagy elvétette az élet értelmét. A Biblia ezt mondja: Ha a búzaszem nem hull a földbe, egyedül marad, nem lesz termés! Ha valaki nem hal meg önmagának, akkor alkalmatlan arra, hogy emberi életet éljen! Valakit megajándékozzon önmagával, ahogy az elhaló búzaszem, amelyből százszoros termés lesz!

***Isten titka: halálmagból élet!
Ember titka: egyikünk sem élhet önmagának!***

Meg tudjuk-e jeleníteni ebben a világban ezeket az értékeket, vagy úgy gondoljuk, szép temetési szertartásokkal, sírgondozásokkal mindezt pótolhatjuk?

***Jézus Krisztus a halál titkát nem magyarázza meg,
mert megmagyarázhatatlan, de új értelmet adott a halálnak!
Azzal, hogy értünk Emberré lett, embersorsunkat magára vette,
azzal, hogy a mi életünket élte és a mi halálunkat halta,
nem szüntette meg a halált, de a halál titkába belerejtette a szeretetét!
Nagyobb szeretete senkinek nincs annál, mint aki életét adja barátaiért!***

***Erről van szó! Ez az életünk értelme!
Egymásért tudjuk-e adni az életünket? Egymásért tudunk-e élni?
Ez csak akkor lehetséges, ha az ember nem magára gondol,
magáról meg tud feledkezni! Jézus ezt az értelmet adta a halálnak!***

***Minő érdekes, erre nem kíváncsiak az emberek!
Minden más, ami nem a lényeg, az betölt bennünket!
Pedig erről szól az életünk és ez a jövőnk feltétele!
Ezért szinte minden egyes esemény ezt az igazságot vetíti elénk:
Van-e jövőnk? Van-e jövője Magyarországnak?
Van-e jövője Európának?
Keresztény értékek nélkül mit akarunk?
Isten titkának megjelenítése nélkül mit akarunk?
Az emberi élet értelmének elfogadása nélkül mit akarunk?
Amit tapasztalunk, az az, hogy az önzés eluralt mindent!***

Innen megyek a Mátyás templomba, ahol a Máltai Lovagoknak lesz a gyászmiséje. Ott arról fogok beszélni, hogy ***a Máltai Lovagok meg tudják-e jeleníteni a hit titkát?*** Meg tudják-e jeleníteni ***az embereknek nyújtott segítség titkát?*** Mi a hit titka? A szeretet cselekedetei! Vannak-e szeretetből fakadó tetteink? Nem számításból, helyezkedésből, érdekből ezt, azt, amazt tenni, aminek nincs köze a hithez. Márpedig a máltai mottó jelmondata: a hit védelme. A hit védelme a szeretet tetteinek megjelenítése ebben a világban! Erre csak az az ember képes, aki meghalt önmagának!

A szegények támogatása. Mit akarunk? Ma már van szociológia, társadalomtudomány, ami azt jelenti, hogy az egyik ember a másiknak társa. Csakhogy lehet-e egyik embert társává avatni a másik ember számára tudományos alapon? Micsoda különbség volt ***a keresztény üzenet,*** ami a szociológia, a társadalomtudomány fogalmakat egyszerűen így jeleníti meg:

Amit egynek tesztek, Nekem teszitek!

Lehet-e igazán társa az ember annak a másik embernek, akit nem így lát? Akit valamiképpen úgy lát, mint akiben az Isten lakozik. Jézus ezt mondja, akivel jót teszünk, azt az Istennek cselekedjük! Ez minden emberi összetartozásnak az alapja! A Máltaiak ezért a legszegényebbeket így nevezték, hogy Uram, mert az Urat látták benne. Amikor ***Istenes Szent János*** a koldus lábát mossa és föl néz rá: Uram, te vagy? ***Az Irgalmas Rend üzenetéről is beszélhetnék ugyanebben az értelemben.***

Halottak napja van. Természetes, hogy a szeretteink sírját fölkeressük. Természetes, hogy sok-sok emléket fölidézzünk. De egyről ne feledkezzünk el, ha ez elég, akkor ez azt jelenti, hogy föladtuk a jövőt!

***Jövője annak van, akinek van istenképe és van emberképe!
Istenképe annak van, aki hisz a szeretet végső győzelmében!
Emberképe annak van, aki a másik emberben meglátja az Istent
és abban a másik emberben az Istent szolgálja!***

Halottak napja van. Titok! Legyünk eszünknel! Ne dőljünk be azoknak, akik a halál titkát magyarázzák. Nincs rá magyarázat! Ne dőljünk be azoknak, akik állandóan azt akarják nekünk elmondani, hogy milyen a mennyországi élet és milyen a tisztító tűz és milyen a pokol.

***Amikor Jézust erről kérdezték, azt mondta:
Szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szív föl nem fogja!***

Mi valamit ki akarunk találni. Titokkal állunk szemben, az Isten titkával, az ember titkával és ebben a kettős titokban rejtőzködik a mi emberi életünk! Ebből a kettős titokból bontakozik ki az emberhez méltó élet, egy nemzet élete, egy földrész élete! Egyszóval a jövő!

+ A M E N +

+ Á L D Á S +

***Áldjon meg titeket a vigasztaló Isten,
aki kimondhatatlan jóságában teremtette az embert
és Egyszülött Fiának feltámadása által
megadta a feltámadás reménységét a benne hívőknek!
Nekünk, akik még élünk adja meg bűneink bocsánatát,
minden meghalt hívőt vezessen a világosság és a béke országába!
Adja meg, hogy Krisztussal együtt vég nélkül boldogan éljünk mindnyájan,
akik hittel valljuk, hogy Ő valóban föltámadt a halálból! Amen***

***Áldjon meg benneteket a Mindenható Isten,
az Atya, a Fiú és Szentlélek! Amen***

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Köszönjük meg ezen az estén, hogy emlékezhetünk szeretteinkre. Valamiképpen ez az emlékezés válasz. Amíg emlékezünk, addig a szívünkben élnek a szeretteink. Most, amikor mindannyian elindulunk hazafelé, akkor kérjük a Jóistent, hogy áldja meg minden fáradozásunkat elsősorban azért, hogy egymásnak minél többet meg tudjunk mutatni ennek az ajándékképpen kapott földi életnek a gazdagságából!

Tudjuk mindazt megköszönni, amit Istentől kaptunk és egymástól!

Ezt a néhány szál virágot az oltár falában nyugalmat találó két Irgalmas Rendi testvérünk elé visszük. **Laurusz Atya elé**, aki a legkegyetlenebb évtizedekben hűséges maradt a betegekhez és a szolgálatához! **Richárd testvér elé**, aki ugyancsak ezen az úton járt!